

PÍSEŇ 0817

Spí, vždyť jenom spí

Bohdan Pivoňka

Ref. Spí, vždyť je-nom spí, ne-plač-te spí to dce-ra tvá,
ó Pa - ne sní, že při - jdeš k ní a v krás - ném dni
že bu - de žít. 1. Zá - stu-py plaček a černých ry - tí - řů
dům pl - ní zce - la, zříš je z vi - ký - řů, plá - čou tam žalem,
či snad ra - do - stí, lás - ce je konec, ví - tej žá - dos - ti. Ref.

2. Tvé, Pane, slovo když začalo znít,
stíny všech plaček chtělo zaplašit.
Dům plný strachu začal bouří řvát,
smích černých mágů dopřál smrti vát.

Ref.

3. Vítězství v bouři patří tobě jen,
mágy i plačky sám s vykázal ven.
Nádherné ticho zázrak provází -
vstává tvá dcera ze svých nesnází.

Ref.

4. V úděsném domě bydlí dnes tvůj lid,
víru už ztrácí, že snad bude žít.
Nás, Pane, potěš, vyžeň plačky ven!
Přízraky zažeň, probud' nový den.

Ref.

Bohdan Pivoňka